

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23S/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6020200040
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6020200040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd správny, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej (sudca spravodajca) a členov JUDr. Jany Novotnej a JUDr. Drahomíry Mikulajovej, v právnej veci žalobcu: KASATKIN Recovery, k.s., so sídlom Komenského 14A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 50 382 888, správca konkurznej podstaty úpadcu BBK AGRO, s. r. o., „v konkurze“, so sídlom Rudohorská 33, 974 11 Banská Bystrica, IČO: 44 095 066, právne zastúpený: Weis & Partners s. r. o., Advokátska kancelária, so sídlom Ivánska cesta 30/B, 821 04 Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102731715/2019 zo dňa 26.11.2019, takto

rozhodol:

I. Súd rozhodnutie žalovaného Finančného riaditeľstva SR č. 102731715/2019 zo dňa 26. novembra 2019 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia o výške trov konania, ktoré bude vydané po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal ako daňový subjekt dňa 15.07.2019 na Daňový úrad Trnava návrh na obnovu daňového konania na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dani z pridanej hodnoty (ďalej aj len „DPH“) za zdaňovacie obdobie január 2013. Návrh bol postúpený Daňovému úradu Banská Bystrica a následne Finančnému riaditeľstvu SR - žalovanému. Na základe výzvy žalovaného zo dňa 25.09.2019 na odstránenie nedostatkov návrhu žalobca doplnil návrh na pripustenie obnovy konania podaním zo dňa 04.10.2019.

2. Rozhodnutím č. 102731715/2019 zo dňa 26.11.2019 žalovaný podľa § 62 ods. 1 písm. g) zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „Daňový poriadok“) zastavil konanie vo veci návrhu žalobcu na obnovu daňového konania Daňového úradu Trnava na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie január 2013, ukončeného rozhodnutím Finančného riaditeľstva SR č. 104190864/2016 zo dňa 27.10.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.11.2016.

3. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že rozhodnutím č. 104190864/2016 zo dňa 27.10.2016 Finančné riaditeľstvo SR potvrdilo rozhodnutie Daňového úradu Trnava č. 103560226/2016 zo dňa 20.07.2016, ktorým bol žalobcovi za zdaňovacie obdobie január 2013 určený rozdiel dane v sume 211 438,80 Eur na DPH. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podal žalobu na Krajský súd v Trnave, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia Finančného riaditeľstva SR č. 104190864/2016 zo dňa 27.10.2016. Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 14S/1/2017-159 zo dňa 16.04.2018 žalobu zamietol.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal žalobca dňa 25.09.2018 kasačnú sťažnosť na Najvyšší súd SR a v danej veci doposiaľ prebieha konanie na Najvyššom súde SR.

4. Žalovaný s odkazom na ustanovenie § 62 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku konanie zastavil, a to z toho dôvodu, že podaniu návrhu na obnovu konania predchádzalo začatie konania na súde.

5. Správnou žalobou, doručenou v zákonnej lehote, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, jeho zrušenia a vrátenia veci na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

6. Žalobca v úvode správnej žaloby odôvodňoval, prečo je správnou žalobou napadnuté rozhodnutie spôsobilým predmetom súdneho prieskumu, a to s odkazom na ustanovenia § 6 ods. 1 a 2 písm. a) Správneho súdneho poriadku (ďalej aj len „SSP“) a na ustanovenie § 177 ods. 1 a § 7 ods. 1 písm. e) SSP. Žalobca uviedol, že správnou žalobou napadnuté rozhodnutie nie je rozhodnutím o subjektívnych právach alebo povinnostiach žalobcu, ale je rozhodnutím procesnej povahy, preto je potrebné naň aplikovať ustanovenie § 7 ods. 1 písm. e) SSP. Rozhodnutia procesnej povahy sú vylúčené zo súdneho prieskumu, pokiaľ sa nerozhoduje o subjektívnych právach a povinnostiach žalobcu. V zmysle § 7 ods. 1 písm. e) SSP, a to výkladom tohto ustanovenia a contrario, je potrebné dôjsť k záveru, že súdnemu prieskumu možno podrobiť aj rozhodnutie procesnej povahy, ktoré mohlo mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu. Správnou žalobou napadnutým rozhodnutím bolo zastavené konanie, čo malo za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu v podobe odopretia prístupu k spravodlivosti. Spôsobenú ujmu v podobe zásahu do subjektívnych práv žalobcu videl žalobca v tom, že mu bol odopretý prístup k spravodlivosti, teda porušenie ústavných práv zakotvených v siedmom oddiele Ústavy SR, ktoré mu garantujú právo na súdnu a inú právnu ochranu, ale aj subjektívne práva priznané v Daňovom poriadku v časti § 75 a nasl. Daňového poriadku upravujúce obnovu konania. Z ustanovení Daňového poriadku vyplýva subjektívne právo daňového subjektu, aby bolo v prípade návrhu na povolenie obnovy konania rozhodnuté o zamietnutí návrhu alebo o nariadení obnovy konania. Tým, že bolo vydané rozhodnutie o zastavení konania, žalobcovi bolo odňaté zákonom mu priznané právo na rozhodnutie o povolení obnovy konania, z ktorého by bolo zrejmé, či návrh podaný daňovým subjektom a v ňom obsiahnuté skutočnosti, sú spôsobilé daňové konanie obnoviť alebo nie. Rovnako bolo zasiahnuté do subjektívneho práva na podanie opravného prostriedku v podobe odvolania v prípade nepriaznivého rozhodnutia v zmysle § 76 ods. 6 Daňového poriadku.

7. Správnou žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného je podľa žalobcu nezákonné, pretože vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 191 ods. 1 písm. c) SSP), je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov (§ 191 ods. 1 písm. d) SSP) a došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej (§ 191 ods. 1 písm. g) SSP).

8. V prvom žalobnom bode žalobca namietal nesprávnu aplikáciu zákonného ustanovenia a nenaplnenie zákonných požiadaviek na zastavenie konania. Poukázal na ustanovenie § 62 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku, v zmysle ktorého ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, daňové konanie sa zastaví, ak príslušný orgán zistí, že pred podaním návrhu začalo konanie na súde. Pre zastavenie konania je potrebné kumulatívne naplnenie dvoch podmienok:

1. konanie má povahu daňového konania,
2. prekážka začatého konania na súde.

9. Žalobca sa ďalej venoval analýze pojmu daňového konania.

10. S poukazom na systematiku členenia Daňového poriadku uviedol, že napriek zaradeniu obnovy konania do štvrtej časti Daňového poriadku označenej ako Daňové konanie (4. časť II. hlava, 3. diel), nemožno zo systematiky členenia Daňového poriadku vyvodzovať povahu obnovy konania, a teda, že všetky konania uvedené v štvrtej časti Daňového poriadku sú daňové konania. Rovnako nemožno tvrdiť, že konania upravené mimo štvrtú časť Daňového poriadku nie sú daňovými konaniami. Klasifikácia daňového konania na základe systematiky by nebola v súlade so zákonnou definíciou daňového konania v § 2 ods. 1 písm. c) Daňového poriadku.

11. Podľa žalobcu, konanie o povolení obnovy konania má procesnú povahu. Žalobca odkázal na ustanovenie § 2 ods. 1 písm. c) Daňového poriadku, v zmysle ktorého daňovým konaním je konanie, v

ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach daňových subjektov. Konanie o povolení obnovy konania spĺňa prvú zákonnú náležitosť a má povahu konania pred orgánom správy daní. Nespĺňa však druhú zákonnú náležitosť, a to rozhodovanie o právach a povinnostiach daňových subjektov. Toto konanie je konaním procesným a jeho výsledkom nie je meritórne rozhodnutie vo veci, ale upravuje sa ním ďalší postup správcu dane. Jeho výsledkom nie je rozhodnutie, ktoré by daňový subjekt na niečo oprávňovalo alebo ukladalo povinnosť daňovému subjektu, jeho výsledkom je úprava postupu orgánu správy daní (ktorému ukladá povinnosť konanie obnoviť alebo konanie nezačať).

12. Rozhodnutím v konaní o povoľovaní obnovy konania sa nerozhoduje o právach a povinnostiach daňových subjektov. Zatiaľ, čo v daňovom konaní podľa § 63 ods. 3 Daňového poriadku je predpoklad uloženia povinnosti alebo oprávnenia konkrétnemu subjektu, zákonná úprava rozhodnutia o povoľovaní obnovy konania v § 76 ods. 5 Daňového poriadku upravuje len stanovenie rozsahu povolenej obnovy. V konaní o povoľovaní obnovy konania sa vo výroku rozhodnutia nerozhoduje „o práve daňového subjektu na obnovu konania“, ale rozhoduje sa o „pripustení obnovy konania“. Aj zo znenia výroku rozhodnutia o pripustení obnovy konania možno vyvodiť, že sa nerozhoduje o právach a povinnostiach daňového subjektu, na rozdiel od zákonnej úpravy rozhodnutia v daňovom konaní. Preto nie je naplnená zákonná definícia daňového konania, čo vedie k záveru, že konanie o povoľovaní obnovy konania nie je konaním daňovým v zmysle § 2 ods. 1 písm. c) Daňového poriadku.

13. V týchto súvislostiach žalobca poukázal aj na záver rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sž 125/1998 zo dňa 28.10.1998 (R 33/2000), kde najvyšší súd uviedol, že rozhodnutie, ktorým správny orgán zamietol návrh na povolenie obnovy konania, nie je rozhodnutím o práve alebo povinnosti daňového subjektu a je vylúčené zo súdneho prieskumu. Z tohto rozhodnutia podľa žalobcu vyplýva, že rozhodnutie o povolení obnovy konania je rozhodnutím procesným, pretože sa v ňom nerozhoduje o právach a povinnostiach daňových subjektov. Ďalej žalobca poukázal na to, že toto rozhodnutie Najvyššieho súdu SR bolo vydané za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého bolo rozhodnutie procesnej povahy úplne vylúčené zo súdneho prieskumu. Takáto právna úprava bola prekonaná novou právnou úpravou SSP, konkrétne v ustanovení § 7 ods. 2 písm. e).

14. Rozhodnutie o povolení obnovy konania je rozhodnutím procesným, ktorým sa nerozhoduje o právach a povinnostiach daňových subjektov, čím nebola naplnená definícia daňového konania, čo vedie k záveru, že konanie o povoľovaní obnovy konania nie je konaním daňovým v zmysle § 2 ods. 1 písm. c) Daňového poriadku.

15. Ďalej žalobca poukázal na charakter obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, ktoré má dve fázy, a to pripustenie obnovy konania a samotné obnovené daňové konanie.

16. Konanie o pripustení obnovy konania je konanie, ktoré predchádza daňovému konaniu a jeho účelom je ustáliť, či daňové konanie má byť obnovené, alebo či má byť návrh na povolenie obnovy konania zamietnutý. V tejto súvislosti poukázal žalobca na závery v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžf/5/2011 zo dňa 21.09.2011, sp. zn. 2Sžf/5/2011, sp. zn. 6Sžf/6/2011 a sp. zn. 5Sžf/6/2011.

17. Konanie o povolení obnovy konania je konaním procesného charakteru, v ktorom sa nerozhoduje meritórne, teda vo veci samej. Keďže sa nerozhoduje vo veci samej, nie je ani naplnený účel zastavenia konania, nakoľko ním nedochádza ani k litispendencii, ani k možnému ohrozeniu právnej istoty.

18. Žalobca považoval za preukázané, že konanie o povolení obnovy konania nie je daňovým konaním, ale konaním procesnej povahy. Skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie podlieha súdnemu prieskumu, vyvodil z ustanovenia § 7 ods. 1 písm. e) SSP.

19. V ďalšej časti správnej žaloby sa žalobca zaoberal naplnením, resp. nenaplnením druhej požiadavky stanovenej v § 62 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku, a to „prekážka začatého konania na súde“. Podľa žalobcu by malo ísť také konanie na súde, ktoré sa týka tej istej veci, t. j. jedným z účastníkov súdneho konania by mal byť účastník daňového konania, resp. jeho právny nástupca a konanie by sa malo zároveň týkať rozhodovania o tom istom práve alebo povinnosti, o ktorom sa rozhoduje aj v rámci daňového konania.

20. Súdne konanie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie o zastavení konania o povolení obnovy konania, bolo konanie o kasačnej sťažnosti voči rozhodnutiu o všeobecnej správnej žalobe. Všeobecnou

správnou žalobou sa žalobca domáhal súdneho prieskumu administratívneho daňového konania a dňa 09.01.2017 podal všeobecnú správnu žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. 104190864/2016 zo dňa 27.10.2016 v spojení s rozhodnutím Daňového úradu Trnava č. 103560226/2016 zo dňa 20.07.2016 a postupu žalovaného. Žalobca namietal, že rozhodnutia vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej. Žalobca namietal, že daňová kontrola bola nezákonne prerušená, čím bol spôsobený aj jej nezákonný výkon nad zákonom maximálne povolenú dobu jedného roka, čoho následkom bolo, že protokol z daňovej kontroly nadobudol charakter nezákonne získaného dôkazu, ktorý v následnom vyrubovacom konaní nemohol byť použitý. Taktiež namietal, že skutkový stav zistený správcom dane nebol dostačujúcim na riadne posúdenie veci, a aby v dostatočnej miere preukázal neexistenciu vecných podmienok vzniku práva na odpočet dane. Nedostatočné zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy nebolo žalobcom odôvodňované a neboli predkladané dôkazy, ktoré sú predmetom obnovy konania, nakoľko tie daňovému subjektu v tomto období neboli známe.

21. O všeobecnej správnej žalobe rozhodol Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 14S/1/2017-159 zo dňa 16.04.2018, ktorým žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal žalobca kasačnú sťažnosť a namietal nesprávne právne posúdenie veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, ktoré sa týkalo posúdenia zákonnosti daňovej kontroly a z nej vychádzajúceho daňového protokolu, s ohľadom na dĺžku daňovej kontroly, ktorá bola vykonaná nad zákonom prípustnú dobu jedného roka. Dňa 17.09.2019, t. j. po podaní návrhu na povolenie obnovy konania, doručil žalobca kasačnému súdu prípis, v ktorom reagoval na vyjadrenie žalovaného, a v ktorom rozvíjal právnu argumentáciu nezákonnosti daňovej kontroly z dôvodu nedodržania zákonom stanovenej lehoty. V tomto prípise taktiež opísal novoobjavené dôkazy, ktoré boli podkladom na iniciáciu mimoriadneho opravného prostriedku - obnovy konania. Žalobca si bol vedomý, že v zmysle § 441 SSP tieto nové skutočnosti a dôkazy nemôže v konaní o kasačnej sťažnosti uplatňovať a uvádzal ich pre komplexný obraz o veci, a taktiež pre eventuálne aplikovanie § 99 ods. 1 písm. d) SSP.

22. O dôkazoch, ktoré žalobca predkladal v návrhu na povolenie obnovy konania, nebolo doposiaľ rozhodované v žiadnom konaní, ktoré predchádzalo aktuálnemu konaniu o kasačnej sťažnosti. Predmetom všeobecnej správnej žaloby, ako aj kasačnej sťažnosti, môže byť len súdny prieskum rozhodnutia orgánov verejnej správy, teda súd bude skúmať, či bol dodržaný zákonný postup a rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom. Súdny prieskum nie je možné rozšíriť na také dôvody, ktoré v čase rozhodovania orgánov verejnej správy neboli známe. Nové dôkazy, ktoré majú zásadný význam pre rozhodnutie vo veci, neopravňujú správny súd k zmene rozhodnutia orgánu verejnej správy, nakoľko sa nejedná o zistenia zakladajúce nezákonnosť rozhodnutí. Preto podľa žalobcu nebola splnená podmienka prekážky začatého súdneho konania.

23. Podľa žalobcu neboli splnené kumulatívne stanovené podmienky pre zastavenie konania, pretože konanie, ktoré bolo zastavené, nie je daňovým konaním, a teda sa na neho nevzťahuje zákonná úprava podľa § 62 Daňového poriadku a nebola naplnená ani druhá podmienka pre zastavenie konania, a to prekážka začatého súdneho konania, nakoľko nedošlo k zhode v predmete konaní.

24. V druhom žalobnom bode žalobca poukazoval na subsidiaritu súdneho prieskumu.

25. Kasačné opravné konanie umožňuje prieskum rozhodnutia len zo stránky právnej, nie však skutkovej. Kasačný orgán nemá plnú jurisdikciu, preto nemôže rozhodovať s konečnou platnosťou. Ak zistí, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne, musí ho zrušiť a vrátiť orgánu 1. stupňa na nové konanie a rozhodnutie vo veci. Kasačný orgán nemôže svojím rozhodovaním nahrádzať orgán verejnej správy, iba skúmať zákonnosť jeho rozhodnutia a postupu. Z povahy kasačného opravného prostriedku teda vyplýva, že konanie o kasačnej sťažnosti nemá a nemôže mať vplyv na rozhodovanie o povolení obnovy konania. Podstatou obnovy konania je rozhodnúť o novoobjavených dôkazoch, ktoré môžu priviesť daňovému subjektu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V konaní o všeobecnej správnej žalobe, ani v kasačnom konaní, nie je možné preskúmať napadnuté rozhodnutia po stránke skutkovej, preto nemôže byť konanie ako také ovplyvnené novoobjavenými dôkazmi, ktoré sú predmetom obnovy konania. Nie je naplnený účel právnej úpravy § 62 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku, nakoľko kasačné konanie nemá vplyv na konanie o povolení obnovy konania, a dokonca ani samotná obnovená daňová

kontrola by nebola spôsobilá ovplyvniť súdny prieskum konania, ktorý sa vzťahuje na prieskum postupu a rozhodnutia z pohľadu zákonnosti a naopak.

26. Žalobca ďalej poukázal na ustanovenie § 99 ods. 1 písm. d) SSP s tým, že ide o prejav subsidiarity správneho súdnictva k možnostiam odstránenia nezákonnosti v rámci administratívneho konania. Subsidiarita súdneho prieskumu vo vzťahu k obnove konania ako mimoriadnemu opravnému prostriedku sa prejavuje tým, že začaté konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku smerujúcom proti žalovanému rozhodnutiu orgánu verejnej správy je dôvodom pre prerušenie príslušného správneho súdneho konania podľa § 100 ods. 1 písm. e) SSP. Ak by došlo k zrušeniu alebo k zmene žalobou napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy rozhodnutím o mimoriadnom opravnom prostriedku, zaniká aj predmet súdneho prieskumu v správnom súdnictve a následkom toho je zastavenie konania.

27. Aj z tejto argumentácie podľa žalobcu vyplýva, že konanie o povolení obnovy konania nemá byť zastavené z dôvodu súdneho konania, nakoľko by prebiehajúce súdne konanie mohlo spôsobiť uplynutie zákonnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania, a tým by došlo k zásahu do práva na inú právnu ochranu, a to tým, že zastavením konania o povolení obnovy konania by bola daňovému subjektu odňatá možnosť domáhať sa efektívnej ochrany svojich práv.

28. Kasačné konanie má subsidiárny vzťah ku konaniu o mimoriadnom opravnom prostriedku, preto je potrebné vyvodiť záver, že ak je možné vo veci samej konať a rozhodnúť v inom ako preskúmvacom konaní, je najprv nutné uplatniť tento postup, a teda prednosť má konanie, v ktorom je možné dosiahnuť rozhodnutie priamo vo veci samej.

29. K záverom o subsidiarite správneho súdneho konania poukázal žalobca na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžfk/13/2018, sp. zn. 5Sžo/1/2019, sp. zn. 9Sžfk/6/2018, sp. zn. 9Sžfk/6/2018, sp. zn. 9Sžfk/14/2018, sp. zn. 4Sža/3/2013 a sp. zn. 4Sžo/69/2014.

30. V rámci tretieho žalobného bodu žalobca poukazoval na ochranný účel normy, konkrétne že bol porušený ochranný účel § 62 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku, ktorý upravuje zastavenie konania. Účelom tejto právnej úpravy je zabránenie vedenia súbežných konaní. Prekážka začatého konania teda zakazuje viesť konanie o takom spore, o ktorom sa už vedie konanie. Zmyslom procesnej ekonomie je, aby sa v podstate o totožných nárokoch nekonalo vo viacerých konaniach, a taktiež aby sa zamedzilo prípadnému rozporu v rozhodnutiach, čo by viedlo k porušeniu zásady právnej istoty a legitímneho očakávania. V prípade litispendencie ide podľa právnej náuky o tzv. negatívnu procesnú podmienku, ktorá vylučuje možnosť autoritatívneho rozhodnutia vo veci samej.

31. Z vyššie uvedenej povahy kasačného konania, ako aj z nezhodnosti predmetu, je zrejmé, že prekážka litispendencie nemôže byť v tomto prípade uplatnená. Jej aplikáciou a zastavením konania došlo k zásahu do základných práv a slobôd upravených v ústave v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2.

32. V rámci štvrtého žalobného bodu žalobca namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného. Podľa žalobcu nie je jednoznačne zrejmé, ktoré dôkazy považoval žalovaný za rozhodujúce, ako ich vyhodnotil a neobjasnil dostatočne správne uváženie, na základe ktorého dospel k rozhodnutiu. V rozhodnutí absentuje myšlienkový pochod správcu dane, na základe ktorého dospel k záverom v ňom vyjadreným. Z týchto dôvodov trpí napadnuté rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti.

33. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe uviedol, že obnova konania je opravným prostriedkom smerujúcim voči právoplatným rozhodnutiam vydaným v daňovom konaní a tento opravný prostriedok je upravený v § 75 - § 76 Daňového poriadku. Prostredníctvom obnovy konania sa odstraňujú skutkové omyly a nedostatky v skutkovom stave pre nevykonanie dôkazov.

34. Návrh na obnovu konania sa týkal daňového konania Daňového úradu Trnava na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie január 2013, ukončeného rozhodnutím Finančného riaditeľstva SR zo dňa 27.10.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.11.2016. Žalobca podal prostredníctvom právneho zástupcu správnu žalobu na Krajský súd v Trnave a krajský súd rozsudkom č. k. 14S/1/2017-159 zo dňa 16.04.2018 žalobu zamietol. Proti rozhodnutiu krajského súdu žalobca podal dňa 25.09.2018 kasačnú sťažnosť a v danej veci doposiaľ prebieha konanie na Najvyššom súde SR.

35. Žalovaný ďalej poukázal na § 2 písm. c), § 58 ods. 1 písm. a) a § 62 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku s tým, že považuje návrh na obnovu konania za návrh, ktorý vyvoláva začatie daňového konania, t. j. za konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach daňového subjektu. Keďže návrh na obnovu konania bol podaný až potom, ako začalo konanie na súde, o dôvodoch kasačnej sťažnosti Najvyšší súd SR nerozhodol a súdne konanie vo veci vyrubenia dane stále prebieha, žalovaný postupoval v zmysle § 62 ods.1 písm. g) Daňového poriadku a konanie vo veci návrhu na obnovu daňového konania zastavil. Pri vydaní rozhodnutia postupoval žalovaný podľa § 63 Daňového poriadku, v rozhodnutí sú uvedené ustanovenia právneho predpisu, v zmysle ktorého bolo rozhodované, rozhodnutie obsahuje popis skutkového stavu veci s riadnym odôvodnením. Žalovaný postupoval aj v súlade s § 3 ods.1 Daňového poriadku, chránil záujmy štátu a dbal pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňového subjektu. Dodržal aj čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

36. Na základe uvedenej argumentácie žalovaný navrhol, aby správny súd správnu žalobu žalobcu zamietol a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

37. Žalobca nevyžil právo vyjadriť sa k vyjadreniu žalovaného (zaujať repliku).

38. Nakoľko správny súd nezistil žiaden z dôvodov, pre ktoré by bolo nutné nariadiť pojednávanie v zmysle § 107 ods. 1 písm. a) až e) SSP, rozhodol bez pojednávania v zmysle § 107 ods. 2 SSP. Oznámenie o termíne verejného vyhlásenia rozsudku dňa 02.12.2020, vrátane miesta a času (§ 137 ods. 4 SSP) bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 09.10.2020. Rozsudok bol vyhlásený formou vyvesenia jeho skráteného písomného vyhotovenia bez odôvodnenia na úradnej tabuli súdu, nakoľko na verejné vyhlásenie rozsudku sa nedostavili účastníci konania, ani žiadna verejnosť (§ 137 ods. 3 SSP).

39. Správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, v rozsahu a z dôvodov správnej žaloby (§ 134 SSP) a dospel k záveru, že správna žaloba žalobcu je dôvodná, preto rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP zrušil a podľa ods. 4 tohto ustanovenia vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

40. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP; (1) V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. (2) Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

41. Podľa § 6 ods. 1 SSP; správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

42. Podľa § 7 písm. e) SSP; správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania,

43. Podľa § 134 ods. 1 a 2 SSP; (1) Správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

(2) Správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

a) rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu,

b) rozhodnutie alebo opatrenie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený,

c) ide o veci podľa § 192,

d) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. c), ak je žalobcom fyzická osoba,

e) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. d),

f) vec súvisí s ochranou práv spotrebiteľa.

44. Podľa § 2 písm. c) Daňového poriadku; na účely tohto zákona sa rozumie daňovým konaním konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach daňových subjektov.

45. Podľa § 62 ods. 1 a 3 Daňového poriadku; (1) Ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, daňové konanie sa zastaví, ak

- a) navrhovateľ vzal späť svoj návrh skôr, ako bolo o ňom rozhodnuté,
- b) je právnym nástupcom daňového subjektu Slovenská republika, okrem konania o dani z nehnuteľností,
- c) daňový subjekt zanikol bez právneho nástupcu,
- d) sa zistí v priebehu daňového konania, že navrhovateľ nie je oprávnenou osobou,
- e) daňový subjekt zmeškal lehotu, ktorú nemožno predĺžiť ani odpustiť jej zmeškanie,
- f) bolo vo veci už právoplatne rozhodnuté,
- g) príslušný orgán zistí, že pred podaním návrhu začalo konanie na súde,
- h) odpadol dôvod daňového konania.

(3) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 písm. a) až c) a g) nemožno podať odvolanie.

46. Podľa § 75 Daňového poriadku; (1) Daňové konanie ukončené právoplatným rozhodnutím, okrem rozhodnutia, ktorým sa rozhodnutie zmenilo alebo zrušilo mimo odvolacieho konania podľa § 77 ods. 3, sa obnoví na návrh účastníka konania alebo z úradnej moci, len ak

- a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania,
- b) rozhodnutie bolo vydané na základe dôkazov, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom,
- c) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak.

(2) Obnova daňového exekučného konania nie je prípustná.

(3) Návrh na obnovu konania sa podáva u správcu dane, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

(4) Návrh na obnovu konania musí byť podaný do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa účastník konania preukázateľne dozvedel o dôvodoch obnovy konania, najneskôr však do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktorého sa obnovu konania týka. Tieto lehoty nemožno predĺžiť ani odpustiť ich zmeškanie.

(5) V návrhu na obnovu konania musí byť uvedený dôvod podľa odseku 1, dôkazy preukazujúce jeho odôvodnenosť a dodržanie lehôt podľa odseku 4.

(6) Ak návrh na obnovu konania bol zamietnutý, účastník konania nie je oprávnený opakovane

47. Podľa § 76 Daňového poriadku; (1) Obnovu konania povoľuje alebo nariaďuje správca dane. Ak sa nepreukážu dôvody na obnovu konania podľa § 75 ods. 1, návrh na obnovu konania sa zamietne.

(2) Ak rozhodol v poslednom stupni iný orgán ako správca dane, povoľuje, nariaďuje alebo zamietá návrh na obnovu konania tento orgán; ak ide o rozhodnutie ministerstva, minister.

(3) Obnova konania sa môže povoliť alebo nariadiť, ak nezaniklo právo na vyrubenie dane alebo rozdielu dane alebo uplatnenia nároku na sumu podľa osobitných predpisov.

(4) Pri zmene miestnej príslušnosti rozhoduje o návrhu na obnovu konania, nariaďuje ju alebo zamietá návrh na obnovu konania správca dane, ktorý je miestne príslušný v deň podania tohto návrhu. Ak rozhodol v poslednom stupni iný orgán ako správca dane, rozhoduje pri zmene miestnej príslušnosti o návrhu na obnovu konania, nariaďuje ju alebo zamietá návrh na obnovu konania tento orgán. Na zmenu miestnej príslušnosti po povolení alebo nariadení obnovy konania sa neprihliada.

(5) V rozhodnutí o povolení alebo nariadení obnovy konania sa uvedie, v akom rozsahu sa konanie obnovuje a z akých dôvodov.

(6) Proti rozhodnutiu o povolení alebo nariadení obnovy konania nemožno podať odvolanie. Ak bol rozhodnutím zamietnutý návrh na obnovu konania, možno proti nemu podať odvolanie.

(7) Nové konanie vo veci vykoná správca dane, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni; pri zmene miestnej príslušnosti nové konanie vo veci vykoná správca dane uvedený v odseku 4. Ak rozhodol o obnove konania odvolací orgán, je správca dane pri konaní viazaný jeho právnym názorom.

(8) Novým rozhodnutím sa pôvodné rozhodnutie zrušuje; proti novému rozhodnutiu možno podať odvolanie.

48. Správnu žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia o zastavení administratívneho konania o jeho návrhu na obnovu konania, ktoré má charakter procesného rozhodnutia. Týmto rozhodnutím žalobca mohol byť ukrátený na svojich subjektívnych právach, preto je toto rozhodnutie spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. Ustanovenie § 75 Daňového poriadku zakotvuje právo subjektu, ktorý bol účastníkom konania vedeného pred daňovými orgánmi, podať návrh na obnovu konania. Podľa § 76 ods. 1 Daňového poriadku orgán príslušný na rozhodovanie o tomto návrhu povolí obnovu konania alebo návrh na obnovu konania zamietne. Povolenie obnovy konania alebo zamietnutie návrhu na obnovu konania je rozhodnutím meritórnej povahy vo vzťahu k zodpovedaniu otázky, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania stanovené Daňovým poriadkom. Rozhodnutie, ktorým bolo rozhodnuté o zastavení konania, v ktorom sa riešila otázka, či je návrh prípustný alebo nie (či sa obnova konania povolí alebo sa návrh na obnovu konania zamietne), zasahuje do práva žalobcu na inú právnu ochranu, konkrétne do práva iniciovať konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku (podať návrh na obnovu konania a poznať odpoveď - meritórne posúdenie tohto návrhu na obnovu konania). Otázka prípustnosti súdneho prieskumu nebola ani medzi účastníkmi konania sporná.

49. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom v zmysle Daňového poriadku. Má dve štádiá:

1. konanie, v ktorom sa rozhoduje o povolení alebo nariadení obnovy konania,

2. samotné obnovené konanie po tom, ako sa povolí alebo nariadi obnova konania.

Ak sa nedospeje k záveru o splnení podmienok pre povolenie alebo nariadenie obnovy konania, druhé štádium obnovy konania ani nezačne.

50. Žalobné námietky, v ktorých žalobca v rámci prvého žalobného bodu o nesprávnej aplikácii zákonného ustanovenia a o nenaplnení požiadaviek na zastavenie konania namietal, že konanie o návrhu na obnovu konania nie je daňovým konaním, nie sú dôvodné. Obnova konania je ako mimoriadny opravný prostriedok zaradená v rámci Daňového poriadku do 4. časti označenej ako Daňové konanie, konkrétne v 3. diele označenom Opravné prostriedky. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorý, ako už bolo uvedené, má dve štádiá, kde v prvom štádiu sa rozhoduje o tom, či sú splnené procesné podmienky pre povolenie obnovy konania a v druhom štádiu ide o samotné obnovené konanie. Žalobca sa mylí, ak tvrdí, že prvé procesné štádium obnovy konania, v ktorom sa rozhoduje o návrhu na obnovu konania, nie je daňovým konaním. Z ustanovenia § 2 ods. 1 písm. c) Daňového poriadku vyplýva, že daňovým konaním je konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach daňových subjektov, pričom práva a povinnosti daňových subjektov nešpecifikuje. Toto zákonné ustanovenie nevymedzuje, že by malo ísť len o práva a povinnosti vyplývajúce z hmotnoprávných predpisov (napr. zo Zákona o DPH alebo zo Zákona o dani z príjmov), a že nemôže ísť o práva a povinnosti daňových subjektov zakotvené v Daňovom poriadku ako procesnom predpise. Z ustanovenia § 75 Daňového poriadku vyplýva pre účastníka daňového konania právo podať návrh na obnovu konania a o tomto návrhu sa rozhoduje v konaní o obnove konania v rámci prvého štádia. Toto čiastkové konanie tak spĺňa nielen prvú časť definície v zmysle § 2 ods. 1 písm. c) Daňového poriadku, ako tvrdil žalobca (že ide o konanie pred orgánmi verejnej správy), ale aj druhú časť definície z ustanovenia § 2 ods. 1 písm. c) Daňového poriadku, a to, že predmetom tohto konania je rozhodovanie o práve daňového subjektu.

51. Pokiaľ žalobca poukazoval na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zverejnené pod R 33/2000, k týmto záverom je potrebné uviesť, že ide o závery, ktoré boli ďalšou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR prekonané. Navyše, Správny súdny poriadok vychádza z odlišného prístupu k otázke spôsobilosti a prípustnosti súdneho prieskumu v porovnaní s Občianskym súdnym poriadkom.

52. Záver o tom, že konanie o návrhu na povolenie obnovy konania je daňovým konaním, nie sú spôsobilé prelomiť ani námietky žalobcu o tom, že v rámci prvého štádia obnovy konania sa rozhoduje len o prípustnosti návrhu na obnovu konania (z hľadiska splnenia podmienok stanovených v § 75 ods. 1

Daňového poriadku) a nepreskúmava sa meritorne výrok rozhodnutia, pretože predmetom prvého štádia obnovy konania je meritorne rozhodnutie o samotnom návrhu na obnovu konania. Daňový poriadok a ani iné predpisy, týkajúce sa daní, nepoznajú pojem uvádzaný žalobcom „konanie procesnej povahy“.

53. Za dôvodné ale správny súd považoval žalobné námietky vznesené vo vzťahu k prekážke začatého konania na súde.

54. Podľa § 62 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku sa daňové konanie zastaví v prípade, ak príslušný orgán zistí, že pred podaním návrhu začalo konanie na súde. Účelom tohto zákonného ustanovenia je, ako správne uviedol žalobca, zabrániť tomu, aby bola rovnaká otázka toho istého účastníka konania posudzovaná v konaní pred daňovými orgánmi, aj v konaní pred súdom, čo by mohlo narušiť dodržanie zásady právnej istoty a legitímnych očakávaní účastníkov konania, keď by tá istá otázka bola riešená v dvoch samostatne vedených konaniach pred odlišnými orgánmi. Spor medzi účastníkmi konania je potom o tom, či konanie vedené na Najvyššom súde SR na základe kasačnej sťažnosti žalobcu, podanej proti rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave (predmetom ktorého bol prieskum rozhodnutí vydaných vo vyrubovacom konaní - rozhodnutie správcu dane a rozhodnutie Finančného riaditeľstva SR o odvolaní proti rozhodnutiu správcu dane), predstavuje prekážku pre konanie o návrhu žalobcu na povolenie obnovy konania.

55. V prejednávanej veci Daňový úrad Trnava rozhodnutím č. 103560226/2016 zo dňa 20.07.2016 určil žalobcovi rozdiel na DPH za zdaňovacie obdobie január 2013 v sume 211 438,80 Eur, nepriznal žalobcovi nadmerný odpočet v sume 202 652,09 Eur a vyrubil mu vlastnú daňovú povinnosť v sume 8 786,71 Eur. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodlo Finančné riaditeľstvo SR rozhodnutím č. 104190864/2016 zo dňa 27.10.2016 tak, že rozhodnutie správcu dane potvrdilo.

56. Prieskumom vyššie uvedených rozhodnutí, vydaných vo vyrubovacom konaní, sa žalobca domáhal správnu žalobou podanou na Krajskom súde v Trnave ako na správnom súde. Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 14S/1/2017-159 zo dňa 16.04.2018 správnu žalobu žalobcu zamietol. Proti uvedenému rozsudku správneho súdu podal žalobca kasačnú sťažnosť, o ktorej v čase vydania preskúmaného rozhodnutia žalovaného Najvyšší súd SR ešte nerozhodol, teda kasačné konanie nebolo ukončené.

57. V rámci súdneho prieskumu rozhodnutí daňových orgánov, vydaných vo vyrubovacom konaní, sa posudzovala na základe všeobecnej správnej žaloby žalobcu otázka zákonnosti týchto rozhodnutí a postupu, ktorý im predchádzal (rozhodnutie Finančného riaditeľstva SR, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní žalobcu, podanom proti rozhodnutiu správcu dane a samotné rozhodnutie správcu dane vydané vo vyrubovacom konaní, ktorým bol vyrubený rozdiel na DPH). V súdnom konaní, v ktorom sa preskúmava zákonnosť rozhodnutí vydaných vo vyrubovacom konaní, je pre správny súd a jeho rozhodnutie je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánov verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Správny súd teda vychádza zo skutkového stavu, ktorý bol zistený orgánmi verejnej správy. Účastník konania preto v rámci súdneho konania, v ktorom sa preskúmava zákonnosť rozhodnutí vydaných vo vyrubovacom konaní, nemá priestor pre to, aby navrhoval nové dôkazy vo vzťahu k zisťovaniu skutkového stavu a správny súd ani nezisťuje „nanovo“ skutkový stav, vykonáva dôkazy len na preverenie zákonnosti preskúmaných rozhodnutí a postupu, ktorý im predchádzal. Konanie pred správnym súdom nie je pokračovaním administratívneho konania. Preto je správna argumentácia žalobcu, keď tvrdí, že v konaní pred Najvyšším súdom SR ako kasačným súdom nemôže predniesť nové dôkazy a poukazovať na nové skutočnosti, ktoré neboli prednesené v rámci daňovej kontroly a vyrubovacieho konania, v ktorom bolo vydané rozhodnutie preskúmané na základe správnej žaloby žalobcu.

58. Predmetom konania o návrhu na obnovu konania v rámci prvého štádia obnovy konania je preskúmanie splnenia procesných podmienok pre povolenie obnovy konania. Právomoc na zodpovedanie a posúdenie prípustnosti obnovy konania majú v zmysle Daňového poriadku jedine daňové orgány a túto otázku nie jej oprávnený riešiť kasačný súd, konanie pred ktorým vyhodnotil žalovaný ako procesnú prekážku pre vedenie konania o návrhu na povolenie obnovy konania, a nebol by ju oprávnený riešiť ani správny súd v rámci súdneho prieskumu rozhodnutí vydaných vo vyrubovacom konaní. V kasačnom konaní Najvyšší súd SR na základe kasačnej sťažnosti žalobcu posudzuje správnosť a zákonnosť rozhodnutia správneho súdu - Krajského súdu v Trnave, ktorým bola preskúmaná zákonnosť rozhodnutí vydaných vo vyrubovacom konaní (rozhodnutie správcu dane a

rozhodnutie Finančného riaditeľstva SR o odvolaní žalobcu podanom proti rozhodnutiu správcu dane), a v tomto konaní je „východzím“ skutkový stav zistený daňovými orgánmi v rámci daňovej kontroly a vyrubovacieho konania. Preto v rámci kasačného konania nemôžu byť vykonané nové dôkazy a zohľadnené skutočnosti, ktoré neboli predložené v daňovej kontrole a vyrubovacom konaní, a ktorými by sa akokoľvek dopĺňalo zisťovanie skutkového stavu vykonané v rámci daňovej kontroly a vyrubovacieho konania. Žalovaný tým, že zastavil konanie o návrhu žalobcu na povolenie obnovy konania, ukrátil žalobcu o jeho právo podať návrh na obnovu konania a dozvedieť sa, ako sa s týmto návrhom žalovaný meritórne vysporiadal - či obnovu konania povolil, alebo tento návrh zamietol.

59. Navyše je potrebné poukázať na to, že podľa § 75 ods. 4 Daňového poriadku musí byť návrh na obnovu konania podaný do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa účastník konania preukázateľne dozvedel o dôvodoch obnovy konania, najneskôr však do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktorého sa obnova konania týka. Daňový poriadok tak stanovuje pre podanie návrhu na obnovu konania lehotu, ktorú nemožno predĺžiť a ani odpustiť jej zmeškanie. Nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by podľa žalobcu mohli mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia vydaného vo vyrubovacom konaní a podľa jeho tvrdenia sa nemohli v konaní bez jeho zavinenia uplatniť, môžu byť predmetom posúdenia len v rámci konania o obnove konania. V dôsledku rozhodnutia žalovaného o zastavení konania by sa teda žalobca navyše mohol dostať do takej situácie, že by o jeho návrhu na obnovu konania nebolo meritórne rozhodnuté pre prekážku súdneho konania vedeného na Najvyššom súde SR (meritórne v tom zmysle, či sú splnené procesné podmienky pre povolenie obnovy konania), ale po skončení kasačného konania na Najvyššom súde SR by už mohlo dôjsť k nezvratnému uplynutiu lehoty na podanie návrhu na obnovu konania.

60. Žalobca správne argumentoval, keď uviedol, že konanie o kasačnej sťažnosti nemá a nemôže mať vplyv na rozhodnutie o povolení obnovy konania, pretože v rámci konania o povolení obnovy konania sa preskúmava splnenie procesných podmienok pre povolenie obnovy konania, a to z dôvodu predloženia nových dôkazov a tvrdenia takých skutočností, ktoré v daňovej kontrole a vo vyrubovacom konaní (výsledkom ktorých sa v podstate zaoberá aj Najvyšší súd SR v rámci kasačného konania) neboli uplatnené.

61. Žalobca správne poukázal aj na subsidiaritu súdneho prieskumu vo vzťahu k mimoriadnym opravným prostriedkom a na to, že samotný Správny súdny poriadok na túto subsidiaritu reaguje v § 100 ods. 1 písm. e) a v § 99 písm. d). Podľa § 100 ods. 1 písm. e) SSP správny súd uznesením konanie o správnej žalobe preruší, ak sa vo vzťahu k preskúmanému rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy začalo správne konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku, a to až do skončenia tohto konania. Podľa § 99 písm. d) SSP správny súd konanie uznesením zastaví, ak preskúmané rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo zrušené alebo zmenené na základe mimoriadneho opravného prostriedku. Ide o vnútorné kontrolné mechanizmy reprezentované mimoriadnymi opravnými prostriedkami, ktoré majú prednosť pred preskúmaním správnych aktov v konaní pred správnym súdom. Aj s ohľadom na tieto závery bolo preto namieste, aby o návrhu žalobcu na povolenie obnovy konania žalovaný rozhodol z hľadiska prípustnosti tohto návrhu, teda z hľadiska splnenia alebo nespĺnenia procesných podmienok pre povolenie obnovy konania.

62. Žalobca správne poukazoval aj na účel a zmysel ustanovenia § 62 ods. 1 písm. g) Daňového poriadku, ktorým je (ako to bolo uvedené aj v predchádzajúcich bodoch tohto rozhodnutia) to, aby sa zabránilo vedeniu súbežných konaní o tej istej otázke.

63. Pokiaľ žalobca v rámci IV. žalobného bodu namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného s tým, že nie je jednoznačne zrejmé, ktoré dôkazy považoval za rozhodujúce, ako ich vyhodnotil a na základe akého uváženia dospel k záveru uvedenému v rozhodnutí, túto žalobnú námietku správny súd nevyhodnotil ako dôvodnú. Správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného je stručne odôvodnené, avšak je z neho zrejmé právne posúdenie veci a aj úvaha na základe ktorej k nemu dospel, a to, že ako prekážku vedenia konania o návrhu žalobcu na povolenie obnovy konania žalovaný vyhodnotil vedenie súdneho konania na Najvyššom súde SR, na základe žalobcom podanej kasačnej sťažnosti. Takýto postup žalovaného vyhodnotil správny súd ako nesprávne právne posúdenie veci, čo vyplýva z argumentácie uvedenej v predchádzajúcich bodoch tohto rozhodnutia.

64. Žalobca bol v konaní pred správnym súdom úspešný, preto mu správny súd priznal právo na náhradu trov konania podľa § 167 ods. 1 SSP. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník správneho súdu samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 175 ods. 2 SSP.

65. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov X:X.
Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd - Najvyšší súd SR (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Krajskom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.